

KOPIE DOKUMENTÓW OJCA

Piotrowski

PIOTROWSKI WŁADYSŁAW IGNACY (1903 – 1944), lekarz. Dyplom lekarski uzyskał w 1933. Praktykował w Suwałkach. W 1936 był w 15 PP w stopniu kapitana. W czasie wojny mieszkał i pracował w Warszawie. W WP był w stopniu por. rezerwy. W Powstaniu Warszawskim pracował jako chir. w filii Szp. Dz. Jezus mieszczacej się w Szk. Pielęgniarek przy ul. Koszykowej róg Chalubińskiego. Postrzelony przez snajpera, zmarł podczas operacji 14 VIII 1944. (Wg Wiśniewskiej M. – rok. ur. 1910, dyplom w 1936; nie ustalono, czy to ta sama osoba.)

Źródła: Roczn. Lek., Warszawa, MOS 1936, rubr. 173; ibidem, 1938, rubr. 582; Spis lekarzy dystryktu warszawskiego 1943, poz. 1702, ksero u autora; Wiśniewska M., Sikorska M.: Szpitale powstańczej Warszawy. Warszawa RYTM 1991, c. 126, 127; Bayer S.: Szuba Zdrojów Warszawy w walce z okupantem 1939 – 1945. MON 1985, s. 185; Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. T. 2. Pruszków, Ajaks 1994, s. 450; inform. Piętki A. u autora.

PLASKOTA BRONISŁAW (1904 – 1946), farmaceuta, mgr farm., ur. 23 IX. Syn Jana i Janiny. Pracował w apt. warszawskich. W 1944 był kierownikiem apt. mgra Strużynskiego. W okresie przedwojennym był czynnym czł. zarządu Oddz. Warszawskiego Zw. Zawod. Farm. Prac. W 1945 objął kierownictwo apt. niemieckiej w Nowej Soli na Dolnym Śląsku. Zginął 27 VII 1946 śmiercią tragiczną, w wieku 41 lat. Żona Alicja.

Źródła: Farmacja Polska 1946, 2, 12 (15) s. 400; akt zgony u autora.

PLESKO HENRYK (1901 – 1944), lekarz dermatolog wenerolog. Syn Franciszka, administratora majątków ziemskich, i Marii z d. Laskowskiej. Wychowany przez matkę

dojrzałości. W 1920 brał udział jako ochotnik w wojnie polsko-bolszewickiej, prawdopodobnie był odznaczony Krzyżem Walecznych. W latach 1924 – 1930 studiował na Wydz. Lek. UW, gdzie w 1930 uzyskał dyplom dr w.n.l. Specjalizował się w chorobach skórnych i wenerycznych. Pracował w Klin. Derm. UW prowadzonej przez prof. Mariana Grzybowskiego (zob.), następnie pracował w Dep. Zdrowia MSWojsk. We wrześniu 1939 wraz z ministerstwem został ewakuowany przez Lwów do Tarnopola. W maju 1940 powrócił z rodziną do Warszawy. Prowadził praktykę prywatną w dzielnicy Wola. Po wybuchu Powstania Warszawskiego został 7 VIII 1944 uwieziony przez Niemców w dużej grupie ludności cywilnej i rozstrzelany w zbiorowej egzekucji na terenie fabryki Franaszka. Ciała zostały spalone. Miał syna Leszka, pracownika Centrali Handlu Zagranicznego METRONEX w Warszawie (1992). Siostra Antonina primo voto Bukowska, secundo voto Szymańska, ur. 1895, zm. 1987, jej córka Alina Bukowska, zam. Stadnicka.

Źródła: Spis lekarzy dystryktu Warszawskiego, 1943, poz. 1707 (ksero u autora); inform. pisemne syna Plesko L. i Stadnickiego J. u autora.

PLEJKO JERZY RUDOLF (1895 – 1944), chirurg, ur. 24 IV w Czerwonce, pow. węgrowski (wg „Księgi pochowanych żołnierzy ...” – ur. 4 IV 1895). Syn Michała Bolesława, organisty, i Michaliny z d. Bieleckiej (jej brat był ostatnim dyr. Liceum Krzemienieckiego). Rodzina pochodziła z drobnej szlachty podlaskiej. Był wnukiem powstańca 1863. Uczęszczał do rzadowego gim. rosyjskiego w Warszawie, gdzie w 1913 otrzymał świadectwo dojrzałości. Rozpoczął studia na Wydz. Lek. UW. Aresztowany razem z 59 studentami za udział (19 III 1914) w manifestacji pod konsulatem niemieckim zorganizowanej „... i celem czynnego zaprotestowania przeciw gwałtom popełnianym w Moabicie berlińskim przez księży hakaistów i policję pruską na dzieciach polskich w tamtejszym kościele Św. Pawła” („Kurier Warszawski” nr 87 z 28 III 1914). Obawiając się dalszych represji studenci, po odbyciu kary, przenieśli się na uniw. w głębi Rosji. P. przeniósł się na Uniwersytet Doński w Rostowie nad Donem (J.R.P.) (2) e w 1919 otrzymał absolutorium. W 1915 (VIII – X) służył w wojsku rosyjskim w Szp. Wojsk. w Mo-

(ojca stracił w wieku 7 lat), do szkół uczęszczał w Łukowie, gdzie otrzymał świadectwo

Podgócki

333

skwie. Zwolniony w celu kontynuowania studiów został ponownie wcielony w maju 1916 i służył przez rok w Szpit. Polowym nr 102, w Szpit. w Rostowie nad Donem, następnie na rosyjskim okręcie „Kiew” (VIII 1917 – V 1918). Latem 1918 wstąpił do IV Dyw. gen. L. Żeligowskiego, gdzie był do maja 1919. Następnie kolejno pracował w Szpit. Polowym nr 402 (V 1919 – IX 1920) oraz w Krakowskim Szpit. Garnizonowym (V 1921 – XI 1923). W czasie służby wojsk. 29 XI 1922 uzyskał na UJ w Krakowie dyplom dra w.n.l. Zamieszkał w Warszawie, gdzie pracował jako chir. w Ambulat. Solec Ubezp. Spol. (27 XII 1923 – 1 IX 1939) i w Szpit. Kasy Chorych (1 X 1923 – 1 IX 1939). Był również lek. przychodni przy ul. Mariańskiej oraz zcq ord. w Szpit. przy ul. Solec. Pełnił dyżury w Pogotowiu Ratunkowym i prowadził prywatną praktykę. We wrześniu 1939 zmobilizowany w stopniu por., miał przydział do Szpit. nr 101 w Warszawie-Bielanach. Razem ze szpit. był ewakuowany ok. 7 IX 1939 na wschód, wędrował przez Mińsk Mazow. do Tarnopola. Przekroczył granicę węgierską. Był internowany (18 IX 1939 – 23 V 1940) kolejno w obozach Solcva, Zpolsalka, Hoggos i Liklosz, skąd uciekł do Jugosławii. Następnie przedostał się przez Grecję i Turcję do Palestyny, gdzie przybył 6 I 1941 i wstąpił do WP. Służył na Bliskim Wschodzie. Od 15 IV 1941 był w Szpit. Brygady Karpackiej. 2 III 1944 zmarł nagle w Szpit. w Quassassin (Egipt). Pochowany w kwaterze polskiej cmentarza wojsk. w miejscowości Tel-el-Kebir, grób nr 5 N8. Był sekretarzem Zrzeszenia Lek. Ubezp. Społecznej. Odznaczony Medalem Dziesięciolecia pracy w Ubezp. Spol. oraz Lotewskim Krzyżem Wojennym, brytyjskimi Defence Medal i The War Medal, pośmiertnie Medalem za Udział w Wojnie Obronnej 1939 i Krzyżem Czynu Bojowego PSZ na Zachodzie. Należał do BBWR. Żona Alina Urszula Magnuska, ur. 1897, zm. 1963, dziennikarka „Kuriera Porannego”, a po wojnie „Życia Warszawy”, w czasie okupacji prowadziła tajne archiwum organizacji piłsudczykowskiej „Obóz Polski Walczącej” (splonęło w Powstaniu Warszawskim). Synowie: Krysztof Andrzej, ur. 13 I 1926, uczestnik Powstania Warszawskiego, odznaczony Krzyżem Walecznych, inż. elektryk, nauczyciel akadem. WSI i Politechniki Warszawskiej, doc.

Inst. Łączności, od 1986 na emeryturze: Grzegorz, ur. 1928, zm. 1930. Wnuczki: Hanna Krystyna, ur. 1953; Katarzyna Teresa, ur. 1956 r.; obie zamieszkają w Holandii. Jedna prawnuczka. Siostry: Maria, zam. Lewenstein, farm., była wraz z mężem właścicielką apt. w Karczewie pod Otwockiem, następnie w Warszawie przy ul. Rakowieckiej 11 (zm.); Matylda, zam. Haczyńska, nauczycielka w Falenicy pod Warszawą; Zofia, zam. Lubowicka, małżeństwo farm., właściciele apt. w Karczewie (po Lewensteinach).

Źródła: Roczn. Lek. Warszawa. MOS 1936, rubr. 1204, 1232, 1326; ibidem, 1938, rubr. 715. USŁ. Warszawa. MOS 1939, s. 177 (lek.); Kurier Warszawski, 20.II.1914, 79, 21.03.1914, 80; 28.03.14, 87, kopie u autora; Krysztof Kardecki T. Materiały do historii Wojska Polskiego. Londyn 1984, 10, 40, poz. 8521; Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej, T. 3. Pruszków. Ajaks 1994, s. 228; Kuźminski J. Straty personelu medycznego. Białystok. KAW 1985, lista 6, dyplom, świadectwa i aktka osobowe (kopie) oraz inform. pisemna syna Plewko K. u autora.

PODGÓRSKI MIECZYSLAW MARIAN (1896–1940). lekarz wojskowy, ur. 16 I w Drohobyczu. Syn Michała i Marii Katarzyny z d. Fingerhrit. Ukończył gim. w Wiedniu. 15 VIII 1915 został wcielony do armii austriacko-węgierskiej do 9 PP. Był na froncie rosyjskim. W czerwcu 1916 został ranny pod Czerniowcami. W styczniu 1917 przeniesiony na front włoski, gdzie ponownie był ranny. W październiku 1918 wysłany na urlop do Lwowa. Od 5 XI 1918 uczestniczył w obronie Lwowa, walczył w rejonie szk. im. H. Sienkiewicza. W końcu listopada objął funkcję kierownika kancelarii w 1 PS Lwowskich (przemianowanym wkrótce na 38 PPI), wówczas kontynuował naukę w gimnazjum. 24 XI 1922 w Gim. K. Morawskiego w Przemyślu zdal ze stopniem celującym egzamin dojrzałości typu klasycznego. W styczniu 1923 przeniesiony do Dep. III MSWojsk na stanowisko kierownika kancelarii Wydziału Amunicji, rozpoczął wtedy studia lek. w Wojsk. Szk. Sanitarnej. Dyplom dra w.n.l. uzyskał 26 V 1930 na Wydz. Lek. UW. W maju 1931 został przeniesiony na stanowisko ml. lek. w 45 PSK w Równem. Dowódca pułku – płk dypl. B. Prugar-Ketling – wydał o nim następującą opinię: „W służbie ideowy i zdyscyplinowany. Koleżeński. Jako lekarz lubiany i ceniony, jako żołnierz b. dobry. Potrafi łączyć stanowisko lekarza z wymogami службы i koniecznoś-

D1.(J.P.)(2)

MINISTRY OF DEFENCE CS(R)2c
Bourne Avenue Hayes Middlesex UB3 1RF

Telephone 01-573 3831 ext

Dr Krystyn PLEJKO ul Tamka 49 m 66 00-355 Warszawa POLAND	Your reference Our reference 3/PLF/JE-PL/1895/CS(R)2c/W Date 10 August 1990
--	---

Dear Sir

Thank you for your recent letter. I am pleased to confirm the following particulars of the military service of:

PLF 1895 Lieutenant (Medical Corps) Jerzy PLEJKO

born on 24 April 1895 at Czerwonka, Wegrow, Lublin, Poland

parents: Michal and Michalina nee BIELECKA

Marital status (while serving): Married to Alina MAGNUSKA

Nationality: Polish Religion: Roman Catholic

Civilian occupation (prior to Army Service): Surgeon

Service with the Polish Forces under British Command:

from 27 February 1941 to 2 March 1944 (Died suddenly)

Service with the Polish Resettlement Corps: Enlisted on None
Commissioned

relegated to: finally discharged

Class "W" Reserve on ./.

Unemployed List

relinquished commission on ./.
(honourably discharged)

REMARKS: His record and services were satisfactory.

Conduct:

Former Service and History: Served with the Russian Imperial Forces during the 1st World War as a medical orderly in Moscow Military Hospital from August to October 1915. Released from military service for medical studies until May 1916. Rejoined the Forces as a doctor with the Field Hospital No.102 May 1916-May 1917. Attached to the Isolation Hospital at Rostov-on-Don May 1917 - August 1917 and then to the Russian Vessel "Kiev" August 1917 - May 1918. Joined the Polish Forces with the IV Division in the East under General Zeligowski Summer 1918-May 1919. With the Polish Field Hospital No.402 May 1919 - September 1920, the Krakow General Hospital September 1920 - April 1921, and the Grodno General Hospital May 1921 - November 1923. Released from military service in the Autumn of 1923 joined the Warsaw Social Security Hospital as a surgeon until the outbreak of World War II. Took part with the Military Hospital No.101 in the campaign in Poland from 4.9.1939 to 18.9.1939. Evacuated to Minsk Mazowiecki and Tarnopol. Crossing the frontier to Hungary interned from 18.9.1939 to 23.5.1940 (Solsva, Zpolisalka, Hoggos and Liklosz Camps). On escaping to Yugoslavia (Zagreb and Split) via Greece and Turkey made his way to Palestine where he arrived in Haifa on 6.1.1941. Enlisted with the Polish Forces under British command as above. Served in the Middle East until Died Suddenly of a heart attack at Qassassin, Egypt. Assigned to the Officers Unit of the Polish Army Depot on 1.3.1941. Attached to the Polish Independent Carpathian Brigade Hospital Section from 15.4.1941 to 1.6.1941. Nominated Officer OF(P)3

D2(J.Pd)(2) the Officers

of the Transit Camp of the Army Depot on 31.7.1941. Posted to the Reserve Battalion on 30.8.1941 and the Training Battalion on 14.2.1942. Re-assigned to the Reserve Battalion on 5.3.1942. Admitted to General Hospital No.23 from 18.5.1942 to 5.6.1942. Returned to the Reserve Battalion on 5.6.1942, transferred to the Army Depot on 6.6.1943. Admitted to Military Hospital No.2 from 28.7.1943 to 14.8.1943. Commissioned 2nd Lieutenant in May 1918. Promoted to the rank of Lieutenant in September 1922.

Medals and Awards:

Polish: Prisoner of Conscience Badge

British: Defence Medal, The War Medal 1939-45 (for issue please apply by letter to the British Embassy in Warsaw).

CS(R) 2c
POLISH SEARCH
MINISTRY OF DEFENCE

Yours faithfully

A. Witko

A WITKO
for Departmental Record Officer

D2.(J.P.)(2)

Kurjer Warszawski z dnia 20/II-1914 r. Nr.79. Dod. Por.

Z miasta.

Studencka manifestacja przeciwko Niemcom.

Wczoraj po godzinie 7-ej wieczorem przed domem Nr.11 przy ul. Jasnej na rogu ul. Świętokrzyskiej, gdzie na II piętrze mieści się biuro Generalnego Konsulatu Niemieckiego oraz połączone z nim mieszkanie generalnego konsula barona von Brucka zgromadziło się kilkudziesięciu studentów Polaków: Uniwersytetu Warsz., Politechniki Warsz. i Warsz. Instytutu Weterynaryjnego, celem dokonania wstępnej demonstracji przeciwko Konsulatowi Niemieckiemu.

Studenci rzucali kamieniami i cegłami oraz fleszkami z atramentem i pęcherzykami z tuszem do okien mieszkania konsula, w których wybiły dwie szyby, a trzecią obili tuszem.

Mieszkańcy domów sąsiednich i przechodnie słyszeli wówczas okrzyki: "Precz z haka", i widzieli studentów rzucających kartki z napisami: "Precz z haka", "Precz z dręczy i elanu dzieci polskich!"

Kiedy studenci po dokonaniu manifestacji spokojnie opuszczali zbieg ulic, będących jej widownią, nadbiegli rewirowy, który aresztował najpierw 3-ch studentów, poczem przybyły liczny oddział policji otoczył częścią dom konsula, a część odprowadził aresztowanych kilkudziesięciu studentów do biura 1-go cyrkułu przy Krakowskim Przedmieściu.

Wkrótce do mieszkania konsula, gdzie obecny był baron von Bruck oraz dragomun Konsulatu, przybyli oberpolicmajster general-major Meyer i pomocnik oberpolicmajstra general-major Baik, celem sprawdzenia na miejscu przebiegu zajścia i spisania protokołu.

Znaleziono kuwai cegły pomiędzy podwójnym oknem oraz kamień na gunku mieszkania konsula.

Następnie spisano nazwiska aresztowanych w cyrkule uczestników manifestacji, przyczem stwierdzono, że aresztowano: 36 studentów Politechniki Warsz. 21 studentów Uniwersyt., 6 studentów Weterynarii, wszyscy Polacy i 1 osobę cywilną.

Jak to oświadczyli sami studenci władzom, manifestacja była zorganizowana przez nich, celem czynnego zaprotestowania przeciw gwałtom popełnionym w Moabitie berlińskim przez księży hukatystów i policję pruską na dzieciach polskich w tamtejszym kościele Św. Pawła.

Aresztowanych studentów przewieziono do aresztu policyjnego w rejonie.

O całym zajściu złożono niezwłocznie raport urzędowy general-gubernatorowi warszawskiemu, który powiezmie co do zajścia tego dnia w drodze administracyjnej.

Konsulat Niemiecki zaż zawiadomił o przebiegu manifestacji niemieckiemu Ministerjum Spraw Zagranicznych i ambasadorem niemieckiemu w Petersburgu.

Kurjer Warszawski z dnia 21/III-1914 r. Nr.80 Dod. Por.-

Demonstracja przed Konsulatem, Berlin 20 marca /Wschr.Aj.

O wczorajszej demonstracji studentów polskich przed Konsulatem niemieckim w Warszawie dzienniki ograniczyły się jedynie do podania samego faktu bez wszelkich komentarzy.

Kurjer Warszawski z dn.28/III-1914 r. Nr.87. Dod.Por: /sobota/

Kronika sądowa - Wyrok na studentów.-

o sprawie studentów, aresztowanych w związku z manifestacją pr

D3.(J.P.)(2)

2.-

Konsulatem Niemieckim, zapadło postanowienie władz administracyjnych. Wymierzono kary: 3-miesięcznego, 2-miesięcznego i miesięcznego aresztu.

Na 3 miesiąca skazani są:

pp. Godlewski Włodzisław, stud. Prawa, Rażniowski Jerzy stud. Polit., Kuroński Witold, stud. Polit. Stypułkowski Bolesław, stud. IM. Lipski Stanisław, stud. Polit. Weteryn.

Na 2 miesiące aresztu skazany jest:

Rowiński Tadeusz, stud. Polit.

Na miesiąc aresztu skazani są:

pp. Augustyniak Lucjan, Borkowski Bronisław, Brandt Kazimierz, Bickowski Stanisław, Bukały Antoni, Girek Gustaw, Jędrzejuk Kazimierz, Lajczakowicz Adolf, Milaniowski Zdzisław, Widawski Ignacy, Gula Józef, Bunka Oswald, Grochulski Henryk, Godlewski Jan, Gniwiński Czesław, Iwan Stanisław, Gedroyć Kazimierz, Jachoc Włodzimierz, Durmisiówicz Zygmunt, Jedrzejewski Lucjan, Jeżewski Teofil, Zieliński Bożejusz, Zieliński Marian, Kosadzki Wacław, Kłys Kazimierz, Łozicki Zygmunt, Krajuki Jerzy,

Barwiński Zygmunt, Bielański Bonifacy, Birk Aleksander, Bilewski Kazimierz, Biedrzycki Aleksander, Okraszewski Jerzy, Plewnko Jerzy, Pietrkiewicz Aleksander, Piętka Gustaw, Jilciowski Antoni, Ruknoz Stanisław, Skorupka Konstanty, Siałyżkowski Stanisław, Stolatczik Eugeniusz, Steczkiewicz Celestyn, Strupiński Hilary, Sjhrański Jerzy, Taborowski Walerian, Terlikowski Stanisław, Cuday Zygmunt, Cieślakski Witold, Szwoidea Roman, Szymbiel Karol, Szymusel Ryszard, Jarocki Henryk, Jastrzębski Henryk.

Niezależnie od tych kar administracyjnych przeciwko aresztowanym wdrożono śledztwo sądowe.

D3.(J.P.)(2)

А4

№ 525.

Црісю 19/3/14

ЗАЧЕТНАЯ КНИЖКА

СТУДЕНТА

МЕДИЦИНСКОГО ФАКУЛЬТЕТА

Донского Университета.

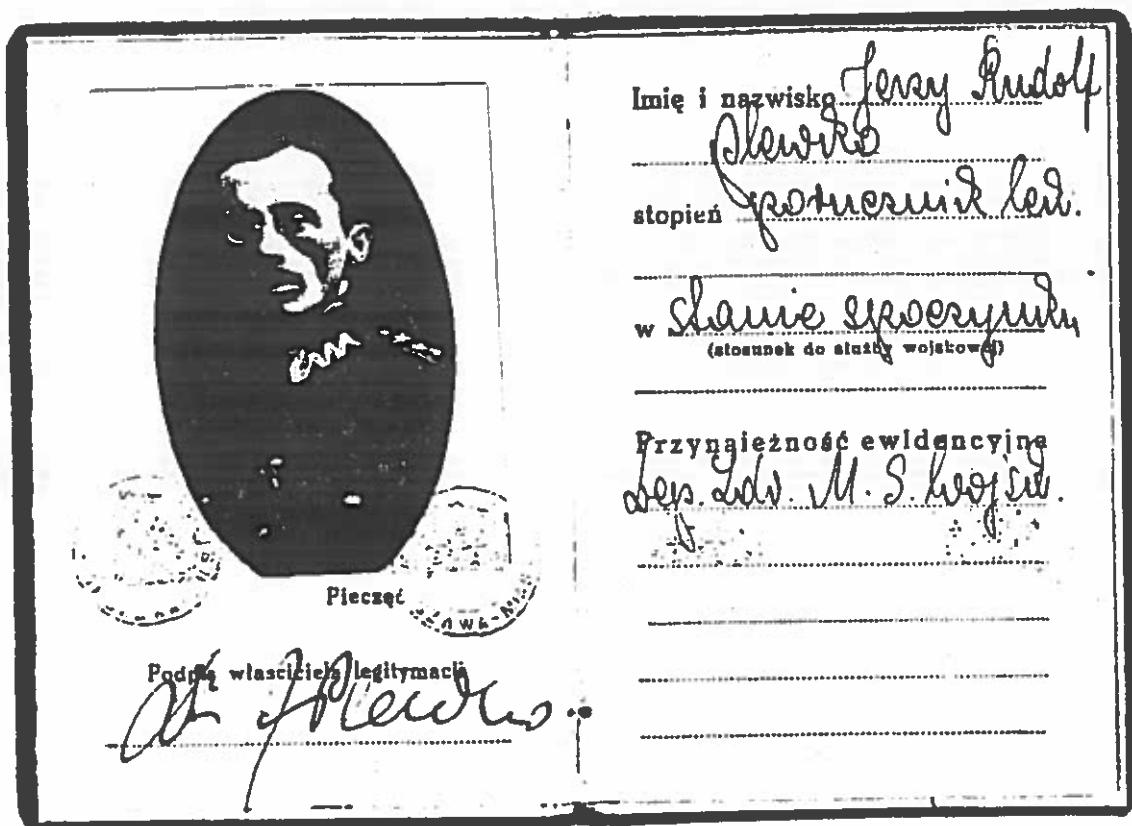
Фамилия *Ильинка*
Имя *Юрий - Геннадьевич*
Отчество *Николаевич*

Медицинский факультет

D4.(J.P.)(1)

D5.(J.P.)(1)

EXEMPLAR

Q. F. F. Q. S.

SUMMIS AUSPICIIS

SERENISSIMAE REIPUBLICAE POLONORUM

NOS

LADISLAUS NATANSON

PHILOSOPHIAE DR., PHYSICAE MATHEMATICAEC PROFESSOR P. O.
B. ET UNIVERSITATIS IAGELLONICAE RECTOR MAGNIFICUS

STANISLAUS MAZIARSKI

UNIV. MED. DR. HISTOLOGIAS NORMALIS PROFESSOR P. O.
B. ET ORDINIS MEDICORUM DECANUS

BT

STANISLAUS CIECHANOWSKI

UNIV. MED. DR. ANATOMIAE PATHOLOGICAE PROFESSOR P. O.
PROMOTOR RITE CONSTITUTUS

IN

VITAM CLARISSIMUM

GEORGIUM RUDOLPHUM PLEWKO

ORIUNDUM CZECHOWONKA

POSTQUAM EXAMINIBUS LEGITIMIS ET DOCTRINAM ET FACULTATEM ARTIS MEDICAE PROBAVIT

DOCTORIS MEDICINAEC UNIVERSAE

NOMEN ET HONORES POTESTATEMQUE ARTEM TAM MEDICAM CHIRURGICAMQUE QUAM OPHTHALMICAM ATQUE OBSTETRICIAM
EXERCENDI CONTULIMUS IN EIUSQUE REI PIDEM HASCE LITTERAS UNIVERSITATIS SIGILLO SANCIENDAS CURAVIMUS

DATUM CRACOVIAE. DIE XXIX MENSIS NOVEMBRI ANNO MCMXXII

LADISLAUS NATANSON

STANISLAUS MAZIARSKI

STANISLAUS CIECHANOWSKI

D6.(J.P.)(1)

GRADUATUS 1922 - TYPUS UNIVERSITATIS IAGELLONICAE FESTIVALIS ANNIVERSARIO MCMXXII

Archidiecezja Warszawska
Kościół parafialny Zbawiciela
w Warszawie

ŚWIADECDWO ŚLUBU
(Testimonium matrimonii contracti)

Archidioecesis Varsavensis
Ecclesia paroecialis Salvatoris
Varsiae

B8

1. Rok i nr. księgi zaślubionych
(Annus et numerus libri copulatorum)

2. Imię, nazwisko, wyznanie i zamieszkanie narzeczonego
(Nomen, cognomen, religio, domicilium sponsi)

3. Dzień i miejsce urodzenia narzeczonego
(Dies et locus nativitatis sponsi)

4. Imiona rodziców
(Nomina parentum)

5. Imię, nazwisko, wyznanie i zamieszkanie narzeczonej
(Nomen, cognomen, religio, domicilium sponsae)

6. Dzień i miejsce urodzenia narzeczonej
(Dies et locus nativitatis sponsae)

7. Imiona rodziców
(Nomina parentum)

8. Gdzie i kiedy małżeństwo zostało zawarte
(Matrimonium contractum est loco et die)

9. Świadkowie ślubu
(Testes contracti matrim.)

18 października 1923 r. #406

Jerzy

Rudolf Plewko

l. 28 Czerwonka

Michał Bolesław i Małgorzata Olszak

lectio

Alina

Urszula Magnecka

l. 26 Wąskawa

Marceli Palenica i Urszula Maria

Karoliny Kaczmierczyk

or parafii Zbawiciela

de v. dle go

w/z proboszcza
(pro parocho)

dr. v. dle go

- Warszawa, dnia

26 IV

1948

Zgodność z księgi zaślubionych stwierdzam
(Concordat cum libro copulatorum)

D7.(J.P.)(1)

MINISTERSTWO
SPRAW Wewnętrznych
GENERALNA DYREKCJA SŁUŻBY ZDROWIA

EW D.C. 6013/25

WARSAWA, DN. 30 wrzesień 1925 r.

Zaświadczenie

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych /Generalna Dyrekcja Służby Zdro-
wia/ zaświedcza, że Dr.Jerzy Rudolf Plewko, urodzony w Czerwonce dn.
24.IV.1895 r., na mocy złożonych dokumentów w wierszowych odpisach:

- 1/ dowodu posiadania obywatelstwa polskiego, oraz
 - 2/ dyplому na stopień doktora wszech nauk lekarskich, wydanego
przez Uniwersytet Jagielloński w Krakowie z daty Kraków 29 listopada
1922 r.
- w myśl art.2 i 3 Ustawy z dnia 2.XII.1921 w przedmiocie wykonywania
praktyki lekarskiej w Państwie Polskim /Dz.Ust.Nr.105/21 poz.762/
jest uprawniony do wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Pol-
skim.-

za Ministra:

Palacz
ZASTĘPCA
Generalnego Dyrektora Służby Zdrowia

Opływą stempłową w kwocie
7 złp. wpłacono do Kasy
Skarbowej w Warszawie
dnia 25 za kwittem Nr.
441458 -

Komisariat Rządu
na m. st. Warszawę
Wys. Z. Z. Publicznego
dn. 18.8.1925 r.

regestrowany
Inspektor Lekarski

Zarząd Izby Lekarskiej
Warszawsko-Białostockiej
Warszawa, Niecała 7.
dn. _____

No. _____

D8.(J.P.)(1)

D9.(J.P.)(1)

A₅

UBEZPIECZALNIA SPOŁECZNA W WARSZAWIE

Odpowiedź na pismo z dn.

znak - Nr. 1

Warszawa, dn. 2 września 1939

ZNAK:

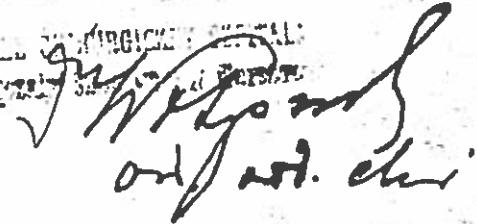
ADRES:

Przedmiot:

zaświadczenie

Niniejszym zaświadczam, że P.Dr. Plewko
Jerzy pracował w Szpitalu Ubezpieczalni
w Warszawie, na oddz. chirurgicznym od
1923 r. do chwili obecnej bez przerwy
jest wykwalifikowanym chirurgiem i
zastępcoż ordynatora.

Ubezpieczalnia Społeczna w Warszawie

ord. med. chir.

D10.(J.P.)(1)

KARTA PRZYDZIAŁU WOJENNEGO
1 SZPITALA OKRĘGU WOJENEGO
nazwa jednostki mobilizującej

Data:

4 IX.39

617

KARTA PRZYDZIAŁU WOJENNEGO.

Pleśko

Stanowisko por. pleśko korpus osobowy St. Rdo
Imię Józef Pleśko otrzymał przydział wojskowego stanowiska
Obrony terytorialnej 101 Klasztornej Holi
Zatrudniać się natychmiast u celu objęcia wyznaczonego stanowiska.

Reforat zatr.

J. Pleśko

Warszawa, dnia 6. IX. 1939 r.

Z A Ś W I A D C Z E N I E

Stwierdzam, że por. PLEŚKO Jerzy został wcielony do służby stałej na skutek mobilizacji.

Zaświadczenie mniejsze wydaje się celem przedstawienia
Władzom Szkolnym.-

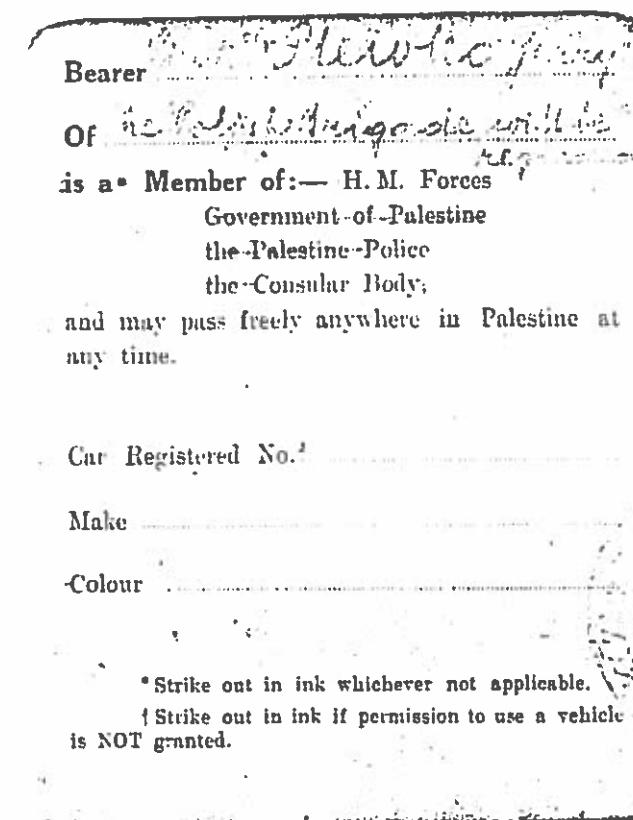
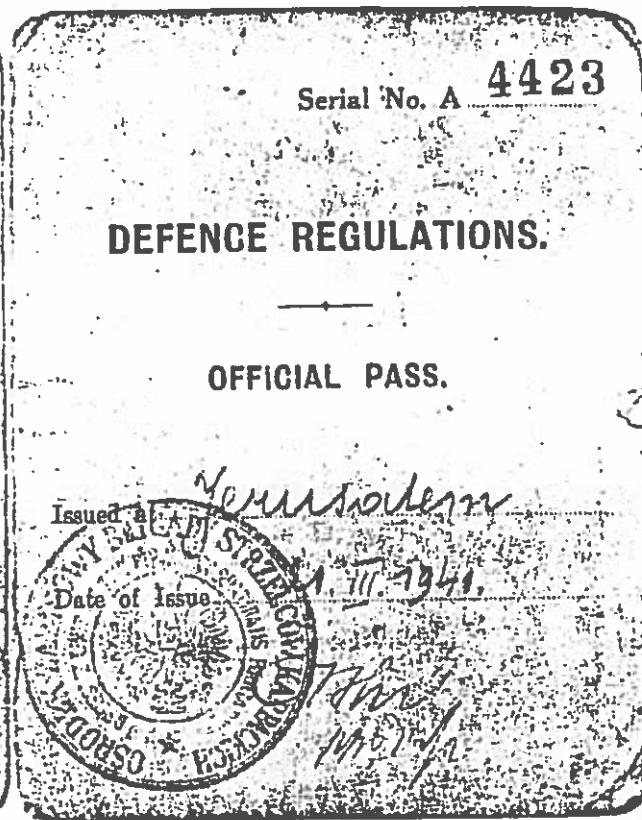
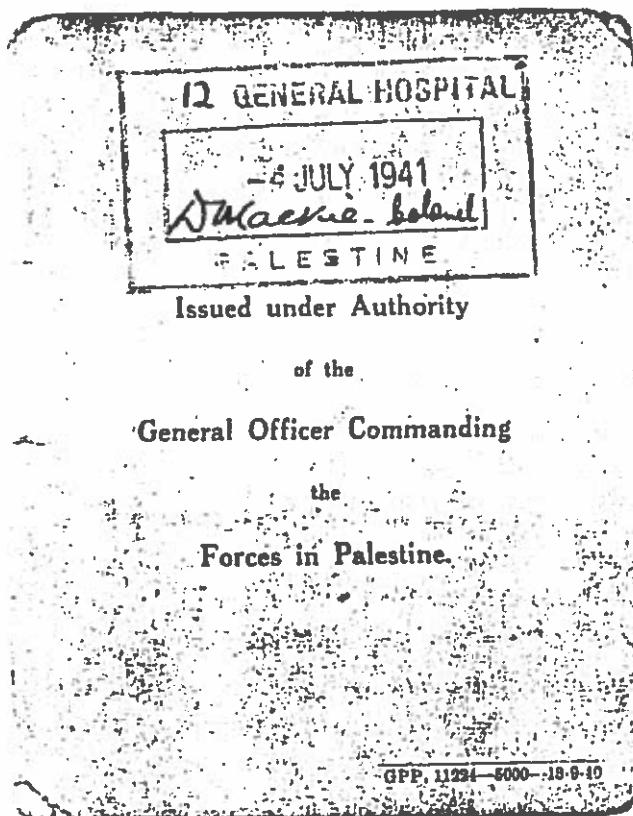
PODSTAWY ZAKONTRACTANTA
ZAKONTRACTANTA
ZAKONTRACTANTA
ZAKONTRACTANTA

J. Pleśko

D11.(J.P.)(1) D12.(J.P.)(1)

K. 15. 1939

D13.(J.P.)(1)

REGISTRA
REGISTROWANIA
ZGONÓW
Nazwa jednostki.

Ks. Zg. A.P.W. - 974

METRYKA ZGONU

Wzór Nr. 8. — Duszp.

Nazwisko P L E W K O i imię J E R Z Y - R U D O L F		Dzień, miesiąc, rok miejsce śmierci		Nazwisko i imię ks. kapl. służącego przy pogrzebie.	
Stopień: porucznik		2. III. 1944 r.	3. III. 1944 r.	Ks. bpl.	
Ewid.: 2 Szpit. Woj.		2 Szp. Woj.	CmWoJ. Tel-el-	Wrobel Adam	
Nr. znaku tożsamości:	84/III	Qasseassin	Kebir Egyp		
Dzień i rok urodzenia:	24 kwietnia 1895r.	Atak sercowy.			
Miejsce (gmina)	Czerwonka	Przyczyna śmierci:	Nazwiasko, imię, stopień lekarsza.		
Powiat	Węgrow				
Województwo Lubelskie			Dr. Meżyński Piotr		
Imiona rodziców Michał i Michałina i nazw. pamieńskie Michał i Michałina matki: z d. Bielecka		Przydakowe śmierci:			
Stan (kawaler, żonaty, żonaty wdowiec)	Rzym. Kat.	Nazwisko śmierci:			
Zawód cywilny:	Lekarz		Nr. grobu:		
Czy zaop. Św. Sakrament:	Nie		5. N. 8.		
1 maja 1945 r.					
Ks. H. M. z kurką kpl.					

17

W. p. dnia 5 stycznia 1945r.

Wojciech Krysztofiak

podpis kapelana kpl.

2137.PP&TJ.T 1.44

D14.(J.P.)(1)

Lekarze organizują szpital żołnierzy Doraźnych Sił Zbrojnych ONZ

(AIR (PAP) Wysłannik PAP Witold Smolarek relacjonuje:

W piątek grupa polskich lekarzy wojskowych obejrzała w Kairze budynki przydzielone przez miejscowe władze na szpital dla żołnierzy Doraźnych Sił Zbrojnych ONZ (UNEF). Jego organizację powierzono właśnie polskiemu kontyngentowi wojskowemu. Szpital powstanie w budynkach stałych, adaptowanych dla potrzeb lecznictwa.

Mówi szef służby zdrowia Polcom plk doc. dr Wiesław Gall: „Szpital, który polecono nam organizować, będzie służyć żołnierzom wszystkich jednostek Doraźnych Sił Zbrojnych ONZ przebywających na Bliskim Wschodzie. Jeśli nie znajdziemy stosownych pomieszczeń w samym Kairze, być może, poszukamy ich w Ismailii. W szpitalu będzie można dokonywać zabiegów chirurgicznych, laryngologicznych, znajdzie się w nim również oddział zakątny. Traktujemy to zlecenia dowództwa Doraźnych Sił ONZ jako wyróżnienie dla naszych lekarzy.

Służba zdrowia w obecie „Shamps” dysponuje siedmioma lekarzami-specjalistami. Są wśród nich epidemiolog, internista, okulista, stomatolog. Jeden reprezentuje wirusologię. W najbliższym czasie dołącza do nas bakteriolog i jeszcze jeden internista. Dotychczas nie wystąpiły wśród naszych żołnierzy żadne przypadki zachorowań. Sadzę, że jest to m. in. wynik bardzo ostrego reżimu — skrupulatnego przestrzegania przez wszystkich żołnierzy zaleceń sanitarnych, ustalonych przez lekarzy.

Zaopatrzeni jesteśmy — mówi W. Gall — we wszystkie podstawowe leki oraz najważniejszą aparaturę diagnostyczną. W razie potrzeby możemy prowadzić na miejscu dalsze leczenie.

Jednak, jak już wspomniałem, stan zdrowotny polskich żołnierzy jest doskonaly.

Wkrótce rozpocznie działalność autolaboratorium o przekroju zarówno sanitarnym, jak i higieniczo-epidemiologicznym. Autolaboratorium dyturujące w bazie polskiej będzie kurzuwać — w zależności od potrzeb — po całym terenie działania Doraźnych Sił Zbrojnych ONZ na Bliskim Wschodzie. (P)

D15.(J.P.)(1)